

Sygn. akt V CNP 62/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi W.K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 czerwca 2007 r., sygn. akt [...]

w sprawie z wniosku Z.N. i T.N.

przy uczestnictwie W.K., S.K. i J.K.

o zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2007 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił apelację uczestniczki postępowania W.K. od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 20 lutego 2007 r. w sprawie o zniesienie współwłasności.

Uczestniczka postępowania W.K. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej postanowienia Sądu Okręgowego, zarzucając naruszenie prawa procesowego – art. 368 § 1 k.p.c. w związku z art. 370¹ k.p.c. i art. 373 k.p.c., art. 176 ust. 1 Konstytucji i art. 177 Konstytucji, a także naruszenie art. 5 k.c. w związku z art. 206 k.c. i art. 207 k.c., art. 211 k.c., art. 212 k.c. i art. 357¹ k.c. Skarżąca stwierdziła, że podłożem niniejszej skargi jest bezzasadne pozbawienie i uniemożliwienie kontroli instancyjnej orzeczenia Sądu I instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda.

Zaskarżone postanowienie – jak słusznie wywodzi skarżąca - zamknęło uczestniczce postępowania tylko możliwość kontroli instancyjnej (apelacyjnej) postanowienia sądu pierwszej instancji. W konsekwencji istnieje postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 20 lutego 2007 r., korzystające z waloru prawomocności i powagi rzeczy osądzonej (art. 365 k.p.c. i 366 k.p.c.). Nie zostało ono zakwestionowane również w tej skardze, zatem nie może podlegać jakiegokolwiek weryfikacji w sprawie skargowej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2006 r., V CNP 86/06, OSNC 2007/3/47).

Należy podkreślić, że skarżąca – w następstwie procesowego ukształtowania swojej skargi – została pozbawiona możliwości dowodzenia, że wynik postępowania odwoławczego byłby dla niej korzystny. Sąd Najwyższy nie ma uprawnienia do zastępowania sądu drugiej instancji i rozstrzygania, jakiej treści orzeczenie odwoławcze powinno zapaść w następstwie nie odrzucenia apelacji

(por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CNP 79/05, niepubl.).

Zaskarżając jedynie postanowienie o odrzuceniu apelacji, skarżąca nie uprawdopodobniła, gdyż nie mogła uprawdopodobnić, powstania szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Mając powyższe na względzie, należało skargę odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).